O nereamuſ uiciſſatim uoluptatib; q̃ mox cocta eſt cena.
I mpranſuſ ego ſum. ep abi intro ad me & laua. Pã deoſ
S alutatum atq; uxorem modo intro deuortor domum
epi A pud noſ hec illa feſtinat cum ſorore uxor tua. Pã optimum eſt
I am iſtoc moro minuſ erit. epi iam ego apud te ero. An priuſq̃
A biſ preſente te huic apologum agere unum uolo. epi maxume
An F uit olim q̃ ego ſum ſenex ei & filie due erant q̃ n̄c mee
S unt. ee erant duob; nuptae fratrib; q̃ nũc mee ſunt uobis
Pã M iror quo euaſurus eſt apologus. An minor ille adoleſcens fidicinam
E t tibicinam peregre aduexerat q̃ nunc tu: ſed ille erat celebs ſenex
Q uaſi ego nunc ſum. Pã perge obſecro preſens hic quidẽ eſt apologus.
An D einde ſenex ille illi dixit cuius erat tibicina q̃ ego nũc tibi dico
Pã A uſculto atque animum aduorto ſedulo. An ego t̃ meam filiam
B ene qui cum cubitareſ dedi nunc mihi reddi ego equum ẽẽ
A biſte qui cum cubitem cenſeo. Pã quiſ iſtuc dicit an ille q̃ tu. An q̃
E go nunc dico tibi imo duas dabo inquit ille adoleſcens una
S i parum ẽ. ſi duarum penitebit inquit addent duae. Pã quiſ iſtuc queſo
A n ille q̃ ego. An iſ ipſe q̃ tu. ſenex ille q̃ ego. ſi uiſ
I nquit quatuor ſane dato dum quidem hercle quod edant addas
M eum ne contruncent cibum. Pã uidet̃ parcum illuʒ fuiſſe ſenem
Q ui dixerit q̃m ille illi pollicet̃ qui eum cibum popoſceret
An V idetur fuiſſe illum neq̃ adoleſcentem. qui illico ubi ille poſcit
D enegauit dare ſe granum tritici h̃cle quia equum poſtulabat
I lle ſenex quippe quidem filie ille dederat dotem accipere
P ro tibicina. Pã hercle ille quidem certo adoleſcens docte
V erſutus fuit q̃ ſeni illi concubinam dare dotatam noluit
An S enex quidem uoluit ſi poſcet indipiſci de cibo quia nequit
Q ua lege licuit uelle dixit fieri fiat ille inquit adoleſcens
F aciſ benigne inquit ſenex. habeon rem factam inquit
F aciam te inquit ut fieri uoles: ſʒ ego ibo intro & gratulabor
V oſtrum aduentum filijſ. poſtea ibo lauatum in pilum
I bi fouebo ſenectutem meam. poſt ũ lauero otioſus uoſ
O pperiar accumbans. Pã Graphicum mortalem antiphonem
V t apologum fecit q̃ fabre id iam nunc ſceleſtus ẽẽ
D ucit pro aduleſcentulo dabit̃ homini amica noctu q̃
I n lecto accendet ſenem. namq; edepol aliud quidem illi

Licenza: CC-BY-NC – Cologny, Fondation Martin Bodmer, Cod. Bodmer 138, f. 236v – Plautus, Comedies
(http://www.e-codices.ch/it/fmb/cb-0138/236v)